

skulde have været lodtrukne og altsaa indfrie til Pari. Disse Obligationer indkøbes jo særlig, fordi det Tidspunkt nærmer sig, da Hypotekbanken skal paabegynde Amortisationen af Laanet af 1906. Amortisationen af dette Laan skal begynde i 1916. Og til den Tid er det meget rart for Banken at have disse Obligationer at annullere af især naar de er indkøbte til en saa billig Kurs —, fremfor at skulle lodtrække og indfri det tilsvarende Beløb til Pari. Udvalget har derfor ogsaa fundet Anledning til i Betænkningen udtrykkelig at udtale sin fulde Billigelse af disse Indkøb. Men naar Udvalget har gjort det, skyldes det ogsaa den Omstændighed, at Bankens Aktiver, der jo væsentlig bestaar af Kreditforeningsobligationer og Husmandsobligationer, har noget længere Amortisationstid end Bankens egne Laan. For Kreditforeningsobligationernes Vedkommende er Forskellen ikke stor, men gennemgaaende vil det dog sikkert vise sig, at de vil behøve en noget længere Amortisationstid end Bankens egne Laan, der amortiseres i 60 Aar, 10 Aar uden Afdrag og derefter fuld Amortisation i Løbet af 50 Aar. Men navnlig Husmandsobligationerne har en væsentlig længere Amortisationstid end Bankens egne Laan, og det er derfor, Udvalget har fundet Anledning til udtrykkelig at udtale sin Billigelse af, at Banken har søgt at indkøbe af sine egne Obligationer, for i nogen Maade at udligne det Forhold — det Misforhold, kan man sige —, der er til Stede mellem den længere Amortisationstid for Husmandsobligationerne og den forholdsvis korte for Hypotekbankens Obligationer.

Men selv om Bankens Virksomhed saaledes i det sidste Par Aar ikke har været stor — og ingen ved jo, hvornaar det Tidspunkt kan komme, hvor den igen kan blive forsynet med rigeligere Midler, det er maaske ikke usandsynligt, at der vil blive længere Perioder mellem de Tider, hvor der kan optages Laan paa gunstige Betingelser i Udlandet, end man gik ud fra, da Banken blev oprettet —, selv om Banken altsaa nu i nogle Aar har ført en ret beskeden Tilværelse, saa er der dog det gode ved Banken, at den ikke i disse Aar, saa lidt som i de forudgaaende, har behøvet — og forhaabentlig heller ikke i de kommende

vil behøve — noget som helst Tilskud fra nogen Side til sin Drift og Administration. Den har ikke tæret hverken paa Statskassen eller paa Kreditforeningerne eller paa de tiendeinteresserede eller paa de vedkommende Husmænd, den har foruden til Tider at gavne ikke ubetydeligt med Hensyn til at højne eller eventuelt at dæmpe op mod en Nedgang i Kreditforeningsobligationernes Kurs — jeg skal særlig henvide til Bankkriseaaret — og i nogen Maade at regulere Udbudet af Tiendebankobligationerne og foruden at kunne opsamle en ikke helt ubetydelig Reservefond, som sagt, hele Tiden kunnet administrere for de Penge, den selv har tjent, og den kan forhaabentlig vedblive dermed.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille til det høje Ting, at Rigsdagen godkender Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Regnskab for Tiden fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen saalydende:

„Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912“, og

Sagens Overgang til 2den (og sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Onsdag den 15. Januar Kl. 1 1/2 med følgende Dagsorden:

1) *Anden (sidste) Behandling af:*

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 96 af 6. April 1906 om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 151 af 18. Maj 1906 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaå m. m.